

باید پایدار بماند. الان شرکت‌ها رقابتشان در این است.

مهم‌ترین بخش کیفیت که تعیین‌کننده کیفیت آن است، همین پایداری ست. من نمونه اولیه‌ام را پارسال آماده کردم، ولی این خیلی زمان بر است و من نیرو ندارم. نیروهای من ۳ روز در هفته پاره‌وقت می‌روند. خودم هم فقط آخر هفته‌ها. چون مشغول کارهای پژوهشکده هستم. برای تولیدمان هم با دو خط تولید در حال مذاکره هستیم برای اجاره‌ی خط؛ یعنی یک درصدی از قیمت محصول را به آن‌ها می‌پردازیم و آن‌ها خط تولید را در اختیارمان قرار می‌دهند. ارزشی این محصول ۱۱۰ میلیارد تومان در سال است. تقریباً تنها تولیدکننده هستیم. همکار دیگری هم داریم که تا جایی که اطلاع دارم بیشتر وارد می‌کند و کیت در ایران اسمبل می‌شود؛ یعنی آنتی‌بادی را وارد می‌کنند. ولی ما همه را خودمان ساختیم. تقریباً ۸۰ درصدش، ایرانی است. اگر بخواهی اجزاء این محصول را وارد کنی، خیلی گران درمی‌آید. تنها حالتی که می‌توانی در بازار رقابت کنی این است که خودت تولید کنی و برای آن باید علمش را داشته باشی. من با توجه به اینکه خودم بایوتکنولوژیست بودم و همکارم هم نانوتک پزشکی خوانده بود و علم ساخت

تحقق آرزوی دیرینه، کارآفرینی

همزمان دیدم پژوهشکده سرطان معتمد جهاد دانشگاهی فراخوان زده است برای جذب هیئت علمی. من در این فراخوان شرکت کردم و مصاحبه شدم و سال ۹۹ مشغول شدم. این اتفاق مهمی در مسیر زندگی شغلی‌ام بود؛ اما همیشه دلم می‌خواست برای خودم شرکت داشته باشم و کارآفرین باشم؛ بنابراین آمدم نیازسنجی کردم. آن موقعی بود که اخبار نشان می‌داد شیرهای ما آلوده است و به مردم می‌گفتند نخورید؛ وایتکس دارد، پالم دارد. دیدم کیت تشخیص سریع آنتی‌بیوتیک در شیر، محصولی ست که نیاز کشور است و وارداتی. آن زمان که رفتم دنبالش می‌گفتند ما الان مشکلی نداریم ولی تولید کنی استقبال می‌کنیم. همه حمایت کردند ولی واقعاً نیازشان نبود.

سال بعد همه‌شان فراخوان دادند. به خاطر مشکلات تحریم همه رفتند دنبال اینکه محصول، داخلی بشود؛ مثلاً یکی از شرکت‌ها هرچند هفته به من زنگ می‌زنند که محصولت را بیاور. شاید یک کیت خیلی ساده و کاغذی باشد ولی خیلی علم پشتش است. کاربردش برای کارخانه‌های شیر است. همان اول که شیر وارد کارخانه می‌شود باید تست کنند. یکی از این تست‌ها، عدم حضور آنتی‌بیوتیک در شیر با استفاده از کیت‌های تشخیص سریع است. اگر شیر آنتی‌بیوتیک داشته باشد، اصلاً ماست و پنیر و بستنی نمی‌شود. نمی‌توانند محصولات لبنی بزنند. شروع کردم به کار در این حوزه و دانش بنیان شدم. الان دارم روی پایداری محصولم کار می‌کنم؛ یعنی تاریخ انقضایش را افزایش می‌دهم. چون یکی از مشکلات این کیت‌ها پایداری است، یعنی اینکه ۲-۳ سال

علمی که شما نتوانید تبدیل به فناوری و بعد سرمایه کنید، به درد نمی‌خورد. من ۱۰۰ تا مدرک دکترای و عالی بگیرم؛ وقتی نتوانم برای کشورم پول بسازم فایده ندارد. یک علم برای برگشت به ایران واقعاً همین بود. هلند یکی از بهترین کشورهاست برای کارمندی، واقعاً تأمین هستی. ولی آخرش کارمند بودم. من همیشه دوست داشتم کارآفرین باشم و بتوانم کاری برای کشورم انجام دهم